

Written by - முனவைவர் ந.இரகுகுதவேன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழியல் துறை, தமிழியற் பாலம் , மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் , மதுரை – 21.

Sunday, 11 March 2018 15:19 - Last Updated Monday, 12 March 2018 07:13

என்ற பெரும் பாணாற்றுகுப் படலை (164-166) பாடலின் வழி அறியமுடிகிறது. மலேலும் , வடேட்டுவன் தான் வடேட்டயாடிக் ககாணர்ந்த மான் இறசைசியலை உழவனிடத்தில் ககாடுத்து அதற்கு ஈடாக நலெல்லலைப் பெற்றுக்ககாண்டனர் என்ற சயெத்தியலை,

“காணுறலை வாழ்க்கலைக் கதநாய் வடேட்டுவன்
மான் தசலை சகாரிந்த வட்டியும் , ஆய்மகள்
தயிர்ககாடு வந்த தசும்பும் நிறயலை
ஏரின் வாழ்நர்பரேல் அரிவயைர்
குகளக்கீழ் விளநைந்த களக்ககாள் வணெண்ணலை
முகந்தனர் ககாடுப்ப உவந்தனர் பெயரும்
தனென்மப் பெரூப்பன் நன்னாடு”

என்ற புறநானுற்று (33:1-8) பாடலில் , ககாவுரர் கிழார் பண்டலைத் தமிழரின் வணிகநிலலைப் பாடுகளலை குறிப்பிட்டுள்ளார் . மலேலும் , உள்நாட்டு நீர்நிலகைளில் வலலை சியும் , துண்பில் இட்டும் மீன் பிடித்து , அதலை பாண்மகளரிடம் ககாடுத்தனிப்பிப்பிற்றுக்கும் தானியத்துக்கும் பண்டமாற்றி வரச்சயெத்தனர் என்ற சயெத்தியலை,

“முகள் எயிறுறுப் பாண்மகள் இன்ககெபிறு சகாரிந்த
அகன் பெரு வட்டி நிறயலை மனயைகாள்
அரிகால் பெரும் பெயறு நிறகைக்கும்” (ஐங்குறுநுற்று மரூத்ததிணலை புலவிப்பத்து.47)

என்ற பாடலில் ஓரம்பகாகியர் குறிப்பிட்டுள்ளார் .

கடற்குரலை உப்பளங்களில் நயெத்தல் நிலமக்கள் விளவைத்த உப்பினலை உமணப்பணென் மாட்டு வணட்டியில் ஏற்றிக் ககாண்டு ஊர்ஊராகச் சனென்று உப்பகைக் ககாடுத்து நலெல்லலை மாற்றிக் ககாண்டதலை,

“கதழ் ககால உமணர் காதல் மடமகள்
சில்ககால எல்வளலை தளெிர்ப்பவீசி
நலெல்லின் நரேவே வணெகல் உப்பனெசு
சரேவிலலை மாறு கஹலின்”

என்று அம்மவனார் அகநானுற்றில் (140.5-8) குறிப்பிட்டுள்ளார் . மலேலும் , கடலில் கிடலைத் தமீனகைக் ககாடுத்து நலெல்லலை பண்டமாற்றும் முறலை இரூந்ததலை,

“மீன்நகாடுத்து நலெல் குவலைஇ
மிசலை அம்பியின் மனமைறுக்குந்து”

என்ற பாடலில் புறநானுற்று (343.1-2) குறிப்பிட்டுகிறது. இதலைப் போன்று பரதவ மகளிர் சூறா, இறால் போன்ற கடல்மீனலைத் திருவிழா நடக்கிற ஊர்களில் ககாண்டுசனென்று விரவைவில் விறுறுச்சனெற்றதலைச் சீத்தலைசை சாததனார் மணிமகேலயையில் பதிவிட்டுள்ளார் . ‘இனிது பெறு பெருமீன் எளிதின்றி மாறி’ (239.3) என நற்றிணயையும் , ‘பசும் மீன்நகாடுத்த வணெண்ணலை மாஅத் , தயிர் மிதி மிதவயைர்த்துவம்’ (340.14-14) என அகநானுற்றும் , ‘உப்புநகாடலை நலெல்லின் மரல் வணெசகாறு’ (60.4) எனக் குடவாயில் கீரத்தனார் அகநானுற்றிலும் மீனயையும் , உப்பயையும் ககாடுத்து நலெல்லலை பரிமாற்றம்

Written by - முனவைவர் ந.இரகசுதவேன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழியல் துறை, தமிழியற் பாலம் , மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் , மதுரை – 21.

Sunday, 11 March 2018 15:19 - Last Updated Monday, 12 March 2018 07:13

செய்ததனையும் , அந்நிலை லபை பற்றுவர கள் சிறுபடகுகளில் (அம பி) கழிகளின் வழியே வந்ததனை கண்ணியனார் , பரணர் உள்ளிட்ட பலவறோ பாலவர்கள் பாடியுள்ளனர் என்பதனை சங்கஇலக்கியத்தில் காணமுடிகிறது.

“துய்த்தலை இதம்பைங் கருக்கத்தியொடும்
பித்திகை விரவாமலர் கொள்ளிரோ என
வண்டும் சமீழ் வட்டியள் திரிதரும்
தண்டலையுழுவர் தனிமடமகள்”

என்ற நற்றிண்பை (97.6-9) பாடலில் , திருக்களில் பி விற்கும் பண்ணானவள் பி வலை நிலைலுக்குப் பண்டமாற்ற செய்ததனை குறிப்பிடுகிறது.

“துகிலிகையன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி
வாலிதழ் அலரி வண்டும்பட ஏந்திப்
புதுமலர் திருவொறுமும் நுவலும்
நொதுமலாட்டி”

என்ற நற்றிண்பை (118.8-11) பாடலில் , மகளிர் திருக்களில் பி விற்பதைப் பாலபாடிய பரண்கடகுகோவும் பதிவசயெதுள்ளார் . எனவே சங்ககாலத்தில் பி க்களும் பண்டமாற்றுப் பொருளாக இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

வடேர்கள் ஒன்றுகூடிக் காட்டில் வட்டையாடிக் கொன்ற யானையின் தந்தங்களை மதுபானக் கடையில் கொடுத்து நிலைலரிசியால் உருவாக் கப்பட்ட மதுவினை வாங்கி அருந்திய செய்தியினை,

“வரிமாண் நோன் ஞாண் வன்சிலகைக் கொளிஇ
அருநிறத் தழுத்திய அம்பினர் பலருடன்
அண்ணல் யானை வணைகோடும் கொண்டு
நறவூ நொடலை நிலைலின் நாண் மகிழ் அயரும்”

என்று அகநானூற்றுப் (61.8-10) பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

வடேர் தனையும் கிழங்கையும் கொண்டுவந்து மதுபானக் கடையில் கொடுத்து அதற்கு மாறாக வறுத்த மீனையும் மதுவையும் வாங்கி உண்டனர் என்றும் , இதனைப் போன்று உழவர்கள் கரும்பையும் அவலையும் கொடுத்து அதற்குப் பதிலாக மதுவையும் வறுத்த மீன் இறசைசியையும் பற்று உண்டனர் என,

“தனையெய்யொடும் கிழங்கு மாறியோர்
மீனையெய்யொடும் நறவூ மறுகவும்
தீங்கரும்பொடும் அவல் வகுத்தோர்
மான்குறையோடும் மது மறுகவும்”

என்ற பொருநராற்றுப்படை (214-271) பாடலில் முடத்தாமக் கண்ணியார் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

மலேமும் , கொற்கைக் குடாக்கடலின் கரையோரங்களில் வாழ்ந்த பரதவர்கள் கடலில்

Written by - முனவைவர் ந.இரகசுதவேன் , உதவிப்பரோசிரியர் , தமிழியல்துறை, தமிழியற்புலம் , மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் , மதுரை – 21.

Sunday, 11 March 2018 15:19 - Last Updated Monday, 12 March 2018 07:13

கிடதைத் தமீன் மறறும் மதுததுச சிப்பிகளகை களளுக கடயில கொடுதது மது அருந்தியதனை,

‘பன்மீன் கொள்பவர் முகந்த சிப்பி நாரரி நறவின மகிழ்நொடகை கட்டும் பரேசகை கொற்கை’

என்னும் அகநானற்றுப் (296.8-10) பாடல் வழி அறியமுடிகிறது. பாண்டி நாட்டிலிருந்த பெயர் பெற்ற கொற்கைக் குடாக் கடலானது பிறகாலத்தில் மணலால் மட்டப்பட்ட மறந்தது போயின என்பர்.

எயினர் மது அருந்துவதற்காக மது விற்கும் இடத்திற்குச் சின்று பண்டமாற்றம் செய்து மது அருந்த எப்பொருளும் இல்லாததால் ‘காட்டில் வட்டையாடியானதைத் தந்தங்களகைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறோம். அதற்குப் பதிலாக இப்போது களளகைக் கடனாகக் கொடு’ என்று கட்ட செய்தியை,

“வரி கிளர் பணதைத் தோள் , வயிறு அணி திதலை, அறியலாட்டியர் அல்கு மனை வரபையில் , மகிழ் நொடகை பெறாஅராகி, நனை கவுள் 10 கான யானை வணை கோடு சூட்டி, மன்று ஓடு புதல் வன் புன் தலை நீ வும் அரு முனபை பாக்கத்து...”

என்ற அகநானற்றுப் (245.8-13) பாடலில் மருதன் இளநாகனார் பதிவுசெய்துள்ளார். இவையனைத்தும் பண்டதைத் தமிழர்கள் மது அருந்தும் பழக்கமுடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறிப் பிடுகிறது. மலேமும் , கொல்லி மலமலே வாழ்ந்த சிறுகுடி மக்கள் , தம் சூற்றம் பசித்திருப்பதனால் தங்களிடமிருந்த யானதைத் தந்தங்களகைக் கொடுத்து அதற்குப் பதிலாக உணவிறகான தானியத்தைப் பெற்று உணவு சமதைத் துண்டனர் என,

“காந்தனஞ் சிலம்பில் சிறுகுடி பசித்தனைக் கடுங்கண் வழேத்துக் கோடு கொடுத்துண்ணும் வல்வில் ஓரி கொல்லிக் குடவரை”

என்ற குறுந்தொகைப் (100.8-13) பாடல் குறிப்பிடுகிறது. சங்கஇலக்கியம் குறிப்பிடுகின்ற பண்டமாற்று முறையின் வழி மனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் சாரந்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. மலேமும் , அக்காலத்தில் நிலஅமைப்பு யாவும் பொதுவுடமையாக இருந்ததால் அந்தந்த நிலத்தின் தன்மையறிந்த அல்லது கதைத்தேர்ந்த மனிதர்கள் தங்கள்குக் கிடகைக் கொண்டு , கட்டதல் தேவகைக் காப்பிற்றிதொரு குழுவைச் சாரந்தும் வாழ்ந்துள்ளனர். ஏனெனில் , அவரவர் நிலத்தில் விளையும் பொருட்களில் மிகுந்தும் சமயத்தில் பற்றாகக் குறை ஏற்பட்டிருக்கவும் வாய்ப்புகள் உள்ளன.

எனவே, சங்ககாலத்தில் பண்டமாற்று வணிகமே நானில மக்களின் வாழ்வதாரத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை அறியமுடிகிறது. பண்டமாற்று வணிகம் நடந்த காலத்தில் ரப்பாய் என்று சொல்லக்கூடிய காசுகளின் பயன்பாடு இல்லையென்று

Written by - முனவைவர் ந.இரகுகுதவேன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழியல் துறை, தமிழியற் பாலம் , மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் , மதுரை - 21.

Sunday, 11 March 2018 15:19 - Last Updated Monday, 12 March 2018 07:13

சொல் லிவிடமுபியாது. ஏனெனில் , சமெ பு, வளெ ளி, பொன் போன் றவற றாலான காசுகள் விலையுயர் ந்த பொருட் களை வாங் குவதற் குப் பயன் படுத் தப் பட டுள் ளன.

பண் டமாற் று முறையைப் போலவே காசுகளின் பயன் பாடு குறித் த செய் தியையும் சங் க இலக் கியத் திலிருந் து பறெமுபிகிற்து. பாலநிலத் து வழியிலே இருந் த நலெ லி மரங் களிலிருந் து உதிர் ந்துள் ள நலெ லிக் காய் கள் பொற் காசுகள் உதிர் ந்து கிடப் பதபை் போல் காட் சியளிக் கின் றன,

“புல் லிலை நலெ லிப் புகரில் பசுங் காய்
கல் லதர் மருங் கில் கடுவளி உதிர் ப்பப்
பொலஞ் செய் காசிற் பொற் பத் தாஅம் அத் தம்”
என் று அகநானபீற் று (363.6-8) பாடல் உணரத் துகிற்து.

மறே கண்ட பண் டமாற் று முறையும் , பொதுவுடமைசை் சபீழலும் இல் லாமல் அல் லது உடமை வரக் கமாக மாறியதால் தான் சமபீகத் தில் ஏற் றத் தாழ் வும் வரக் கவறேபாடுகளும் தலவிரித் தாடுகிற்து. மலேமும் , பொருட் களை உருவாக் கும் நரே த்தியானவர களின் செய் தொழிலால் தான் சமபீகத் தில் இனவறேபாடுகள் பரெுகி சாதிக் கொடும்கைகள் காலம் காலமாக வரேபீன் றி அழிக் கமுடியாமல் நிற் கிற்து.

இன் றயை சபீழலில் பொருட் களின் பயன் பாடு பல வறே மாறுதலடைந் திருந் தாலும் உப் பிற்கு நலெ லை பண் டமாற் றம் செய் யும் மரபு இன் றும் நடமைமுறையில் உள்ளது. இன் றும் இதை பல கிராமப் புறங் களில் காணமுபிகிற்து. இது பண் டதைத் தமிழர் பண் பாட் டின் நீ ட்சி என் று சொல் லலாம் . அதநேரேத் தில் தான் உருவாக் கிய அல் லது விளைவித் த பொருட் களை தவேகைருதி பிறருக் கு விற் கும் வழக் கமே உலக் கக் களின் இயங் குதலுக் கு வழிவகுத் துக் கொண் டிருக் கிற்து என் ற மயெ மயை அறியமுபிகிற்து. எனவே எந் நிலையில்லும் ஈட் டிய சலெ வங் களும் , உருவாக் கிய பொருட் களும் ஒருவரிடத் தில் மட் டும்மே தேக் கமடநை் துவிட் டால் அது வீ ணற் றது என் று கபீறலாம் . மலேமும் , இயற் கை அல் லது செயற் கை முறையில் கிடதை் த எப் பொருளாயினும் மாணுட் நன் மகை குப் பயன் தருமாயின் அதனை சமுற் சிமுறையில் யாவரும் பயன் படுத் த வழிவகுத் து இவ் வயைக் கம் வாழ் வழி செய் வது அடிப் படநையதியாகும் .

வணிகப் பொருட் களெல் லாம் ஓரே இடத் தில் உற் பத் தியாவதில் லை. அவை வளெ ள;வறே இடங் களில் உற் பத் தியானபடியால் அப் பொருட் களையெல் லாம் ஓரிடத் தில் கொண்டு வந் து சரே ப்பதற் கு வணிகம் செய் பவர கள் கால் நடகையையும் , ஊர் திகளையும் பயன் படுத் தியுள் ளனர் . இவை இன் றயை காலகட் டத் திலுள் ள விரைவுப் போக் குவரத் து போன் றதல் ல. எரூது, கழூதலை, வண் டி, படக் கு, பாய் மரக் கப் பல் போன் ற பொதி இழூக் கும் அல் லது தாங் கும் விலங் குகளும் ஊர் திகளும் ஆகும் . எரூதுவும் கழூதலையும் விவசாயத் தில் ஏர் உழுவதற் குப் பயன் படுத் தப் பட டுள் ளன. சிந் து, பாரசீ கம் , அரபி போன் ற அண் டநாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்பு கொண் ட பிற காலத் தில் குதிரகைகளின் இறக் கமுதியால் தமிழர் வாணிகத் தில் குதிரகைகள் வண் டியிழூக் கவும் பிறதவேகைகளிலும் இடம் பறெ றன. வீ ரர களூக் கும் , அரசர் களூக் கும் போர் வாகனமாகவும் பயன் படுத் தப் பட டன. ஆனால் தமிழர் கள் குதிரகைகளைப் பொதி சும்கக் க ஈடும்படுத் தவில் லை என பர் . இது பரெுவணிகத் தகைக் குறிப் பிடுகிற்து. மலேமும் , வாணிகர் கள் பலர் ஒன் றுசரே ந்து வியாபார நோக் கத் திற் காக்கச் சனெ றால் அவர களை ‘வாணிகச் சாத் து’ என் றழபை பர் . இவர கள் தங் களோடு வில் லநே திய வீ ரர களையும் உடன் அழதை் துச் சலெ வர் . ஏனெனில் , ஆரலகைக் கள் வர கள் வாணிகர் களின் பொருட் களைக் கொள் ளையடிப் பதற் காக்க

Written by - முனவைவர் ந.இரகசுதவேன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழியல் துறை, தமிழியற் பாலம் , மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் , மதுரை - 21.

Sunday, 11 March 2018 15:19 - Last Updated Monday, 12 March 2018 07:13

காட்டுவழியில் தங்கியிருப்பார் . அவற்றைக் கடந்து தரவழி வாணிகத் தபை பயன்படுத்தினார் . அதற்குச் சுவங்கச் சாவடிகளில் வணிகர்கள் வரிசெலுத்தினார் .

“தடவாநிலைப் பலவின் முழுமுதல் கொண்ட சிறுசுளபைப் பெரும் பழங் கடுப்ப மிரியல் புணர்ப் பொறை தாங்கிய வடவாழ் நோன்புறத்து அணர்ச்சிவிக் கழுவதைச் சாத்தொடு வழங்கும் வில்லுடை வபைபின் வியன்காட்டியவா”

என்ற பெரும் பாணாற்றுப்படைப் (77-82) பாடலில் , சிறுசிறு பொதிகளாக கட்டப்பட்ட பலாப்பழம் போன்ற அளவடைய மிளகு மட்டகைகளைக் கழுவதைகளின் மீ திறேறி வாணிகச் சாத்துகள் ஊர் ஊராகச் செல்லும் போது, வில்லநேதிய வீரர்கள் காவல்புரியும் சுவங்கச் சாவடிகளில் வரிசெலுத்திச் சென்றனர் என்று கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் குறிப்பிடுகிறார் . ஊர் விட்டு ஊர் செல்லும் பொழுது வாகனங்கள் சுவங்கச் சாவடிகளில் வரிசெலுத்திப் பயணிக் கும் முறை அன்றும் இன்றும் தமிழர் பண்பாட்டில் தொடரும் மரபாகச் சொல்லலாம் .

தரவழி வாணிகத்தை விடவும் கடல் வழி வாணிகமே மிகுதியாகவும் சிறப்பானதாகவும் இருந்துள்ளது . இதுகள் வர்களிடமிருந்து வாணிகப் பொருட்களை பாதுகாக்கும் அடிப்படையைக் கொண்டது . ஏனெனில் கள்வர்கள் வணிகச் சாத்தரவை வனென்று அவர்களின் பொருட்களை கொள்ளையடித்துச் சென்ற சான்றுகள் சங்கிலிக் கியத்தில் பரவலாகக் காணமுடிகிறது . மலேயம் தரவழி வாணிகம் செய்வதற்கு ஏற்ற சாலவைசதிகளும் அக்காலத்தில் இல்லாததும் முக்கியக் காரணம் எனலாம் . இதனை

“சாத்தறிந்து அதர்கட்டணணும் அணங்குடபை பகழில் வல்வில் இளையர்”

என்ற பெரும் பாணாற்றுப்படைப் (245.5-7) பாடல் வழி கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் குறிப்பிடுகிறார் .

எந்தவொரு தொலதை தொடர்பு சாதனங்களும் இல்லாத அக்காலகட்டத்தில் தரவழியாகவும் கடல் வழியாகவும் தமிழ் நாட்டு வாணிகர்கள் நாடுபல கடந்து வாணிகம் செய்துள்ளனர் என்பதனை அறியும் பொழுது ‘திரகைடல் ஓடி திரவியம் தடே’ என்ற பழஞ் சொல் தான் நினைவில் நிற்கிறது . ஏனெனில் , மறே கடு இத தாலி, கிரகே கம் (யவனநாடு) முதல் கிழக்கே சாவகநாடு (கிழக்கிந்தியத் தீவுகள்) பர்மா, மலேசியா வரையிலும் , திறே கடு கன்னியாகுமரி முதல் வடக்கே கங்கைக் கரை வரையிலும் அக்காலத்துத் தமிழர் வாணிகம் பரந்து காணப்பட்டது . தமிழ் நாட்டு வாணிகர் இலங்கைக்குச் சென்று வாணிகம் செய்ததாகச் சங்கிலிக் கியங்கள் எங்கும் சான்றுகைக் கவி;லலை . ஆனால் , தமிழ் நாட்டு குதிரை வாணிகர் சனேன் , குட்டகன் என்னும் இருவர் இலங்கையைக் கி.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டில் அரசாண்டதை (சுரதிஸ ஸன் என்னும் சிங்கள அரசனை வனென்று புத்த சகாப்தம் 306 முதல் 328 வரை) இலங்கை நூல்கள் குறுகின்றன என்று பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம் என்னும் நூலில் மயிலை. சீனி.வவே கடசாமி குறிப்பிடுகிறார் . (பக்கம் .35)

பாண்டிய நாட்டிலிருந்து சாவகநாட்டுக்கு நடும பயணம் செய்து வாணிகம் செய்ததனை

Written by - முனவைவர் ந.இரகுகுதவேன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழியல் துறை, தமிழியற் புலம் , மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் , மதுரை – 21.

Sunday, 11 March 2018 15:19 - Last Updated Monday, 12 March 2018 07:13

மணிமகேலகை காப் பியமானது,

“மாநீ ர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
சாவக நன்னாட்டுத் தண்பயல் மறத்தலின்
ஊனுயிர் மடிந்தது உரவோய் என்றலும்

.....
அங்கந் நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தென்
வங்க மாக்களொடும் மகிழ்வுடன் ஏறிக்
கால் விசை கடகக் கடல்கலக் கற்றுதலின்
மாலிதை மணிபல் லவத்திடவை ழுத்ததுத்
தங்கிய தொருநாள்”

என்ற மணிமகேலகை பாத்திர மரபு க஠ுறிய காதையில் , வறேங் கும் கிடகை காத வணிகப்
பொருட்களை வாங்கிவருவதற் காக தமிழகத் திலிருந்து சாவகநாட்டிற்குக் கப்பலில்
நடும் பயணம் சயெத் தமிழ்நாட்டு வணிகரின் குறிப்பினை அறியமுடிகிறது.

பண்டதைத் தமிழர் தரவைழியாகவும் , கடல் வழியாகவும் சயெத் வாணிகத் தொழிலில்
பல்வறே இன்னல்கள் இருந்தாலும் நாடும்பல கடந்து தொழில்தொடர்பு சயெத்ததை
பண்டதைத் தமிழிலக கியங்கள் நன்குணர்த்துகின்றன. மலேும் , வாணிகத் தொழிலில்
கதைத்தேந்த சலெவந்தரகளுக்கு ‘எட்டி’ என்ற பட்டமும் , பொன்னால் சயெய்ப்பட்ட
எட்டிப்பிவும் வழங்கி அன்றைய அரசு சிறப்பித்துள்ளது. இவ்வாறு
காவிரிப்பிம்பட்டினத்திலிருந்து மதுரைக்குச் சனென்று வணிகம் சயெத்து
பரெும்பொருளைச் சரேத்த தருமத்தன் என்னும் வணிகனுக்கு எட்டிப்பட்டமும் ,
எட்டிப்பிவும் வழங்கி அன்றைய பாண்டிநாட்டு அரசன் சிறப்பித்தான் என்பதனை,

“வாணிக மரபின் வருபொருள் ஈட்டி
நீள்நிதிச் சலெவனாய் நீணிலவநேத்தனில்
எட்டிப்பிப்பெற்று இருமும்பதிற் றியாண்டும்
ஓட்டிய சலெவத்து உயர்ந்தோன் ஆயினான்”

என்ற மணிமகேலகை நான்காவது காதை (22:111-114) குறிப்பிடுகிறது. இவ்வாறு தமிழக
வாணிகர்கள் பிறநாடுகளுக்குச் சனென்று வாணிகம் சயெத்ததைப் போல, அயல்நாட்டு
வாணிகர்களும் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து வாணிகம் சயெத்தனர் என்பதனை,

“பயனற வறியா யவணர் இருக்கயும்
கலந்தரு திருவிற்புலம் பயெர் மாக்கள்
கலந்தினி துறயும் இலங்குநீர் வரபும்”

என்று சிலப்பதிகாரப் (5:10-12) பாடல் குறிப்பிடுகிறது. மலேும் , அயல்நாடுகளிலிருந்து
வாணிகத்திற்காகத் தமிழகத்திற்கு வந்தவர்கள் வறேறும்பொழி பசேபவர்களாக
இருந்தார்கள் என்பதனை,

“மொழிபல பரெுகிய பழதீர் தளேத்துப்
புலம்பயெர் மாக்கள் கலந்தினி துறயும்
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம்”

